

Ами каквы книги трѣбвало да сѣ готовы кога ся начина това дѣйствіе? Легенда-та казва, че то' было Евангеліе-то, а вставникъ-тъ Несторовъ пригурия и Апостола; а служебны-ты книги: Псалтыря, Осмогласника, Литургыѣ-тѣ и Ветхый Завѣтъ, казва, прѣвели послѣ (!). Ами какъ мо'жахъ ти да въведѣтъ тутакси богослуженіе-то, ако нѣмахъ нужны-ты за това книги, за прѣвода на кои-то всичкый останалъ животъ на Меѳодія не стигаше, който и безъ това като ся упражняваше, спорядъ легенды-ты, съ други работы и съ пѣтуванія въ Римъ, нѣмалъ врѣмя да прѣвожда?

Приказваніе-то, че ся е прѣвело Св. Писаніе въ Моравіѣ, влачи слѣдъ себе си голѣмъ несобразность съ естественность-тѣ на събытіе-то. Шлецеръ мысли, че книги-ты сѣ прѣведены въ Моравіѣ, зашто той буквально объяснялъ вставника Несторовъ.

Да заблѣжимъ обаче тука, че всичко зависи не отъ объясненія-та Шлецеровы, нѣ отъ достоинство-то на понятія-та на вставника Несторовъ. Ето текстъ-тъ на вставника:

„Меѳодій же посади два попа борзые писца велми, и преложиста вся книга исполно отъ Греческа языка во Славенскъ въ шесть мѣсяцъ, наченше отъ Марта мѣсяца до 26 дня Октября.“

Ето тълкованіе-то: „види ся почти, казва Шлецеръ, че всичко-то това мѣсто е вложено не отдавна.“ Това е така.

„Нѣ между това, тыя извѣстія отъ дѣто и да сѣ земены, важны сѣ и достойны за всякакво вѣрванье; зашто каква полза да лѣже нѣкой така на тѣнко?“

а) Какъ това извѣстіе было бы весьма важно, е правда; нѣ какъ е достойно за всякакво вѣрванье — не е правда. б) За какво е това пытаніе? Шлецеръ да ли' не е искалъ да докаже съ него, че вставникъ-тъ не е можялъ да ся излѣже въ свои-ты понятія, и че той е знааялъ право това събытіе, кое-то ся случило четиры или пять столѣтія прѣди него?

„Нѣ повече мѣнчотіи ся прѣдставяютъ отъ другѣ странѣ. I. Начяло-то на прѣвода направихъ двама-та братья наедно въ четиры и полвинѣ години, които ти прѣкарахъ въ Моравіѣ а); Доста работа за таково кѣсо врѣмя, ако и да сѣ прѣве-